

[Chr. R. Christensen.]

vil kunne henregne saa stor en Part, at det overhovedet bliver til Penge af virkelig Betydning for Vejvedligeholdelsesarbejderne.

Men naar man erkender Nødvendigheden af denne Lov, er det ogsaa nødvendigt for, at den kan komme til Udnyttelse, at de Penge, som tages gennem Afgiften, ikke bliver liggende i Statskassen, men kommer ud til Kommunerne hurtigst muligt, og i saa Henseende er vi i en meget utilfredsstillende Situation, som jeg meget vil henstille til den højtærede Minister at medvirke til at faa ændret. Forholdet er nemlig det, at der hængaar flere Aar imellem Afgiftens Opkrævning og Beløbets Udbetaling til Kommunerne. Hvis man kunde naa et Skridt fremad i Retning af, at denne Udbetaling kunde ske noget hurtigere, vilde det betyde en meget væsentlig Lettelse i Kommunernes Økonomi; det vilde betyde, at Pengene i højere Grad, end Tilfældet er nu, kunde bidrage til, at Vejene hurtigst blev bragt i god Stand igen, og de motorkørende vilde faa Indtryk af, at det ikke blot drejede sig om at paalægge dem en Byrde, men ogsaa om en Afgift, som de til Gengæld kunde faa nogen Fordel af.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Steen: Det radikale Venstre har ingen Indvending at gøre imod en Forlængelse af de nugældende Benzinafgifter for det her foreslaaede Tidsrum. Denne Forlængelse forekommer os velbegrunnet, idet der jo nu er nedsat et Udvalg, som arbejder baade med Spørgsmaalet om, hvilken Størrelse disse Afgifter bør have, og med Spørgsmaalet om Afgifternes Fordeling mellem de Myndigheder, der har til Opgave at holde Vejene i Orden. Men der er et Forhold, jeg gerne vil benytte Lejligheden til at faa klart.

Almindelige Mennesker — og til dem vil jeg gerne i denne Forbindelse regne mig — gaar ganske naturligt ud fra, at den Benzinspris, der skal betales, maa være en Pris, som fremkommer ved at sammenlægge Benzinsens Indkøbspris med den tilladte Avance og de Afgifter, der opkræves.

Men hvis jeg ikke er forkert underrettet, saa er der, siden den nuværende Benzinspris blev fastsat paa Grundlag af en uforandret Indkøbspris, sket det, at man, motiveret ved den større Omsætning paa de enkelte Udsalgssteder, har nedsat Avancen med et vist Beløb. Det er mig ikke bekendt, at der har fundet nogen Forhøjelse af Indkøbsprisen Sted og heller ikke nogen Nedsættelse af Udsalgsprisen, saa jeg vil

gerne bede den højtærede Finansminister oplyse Offentligheden om, hvordan man faar Regnestykket til at stemme. Der fremgaar ikke noget herom hverken af Lovforslagets Bemærkninger eller af de Udtalelser, den højtærede Finansminister fremsatte ved Lovforslagets Fremsættelse.

Paul Holt: Vi kan for vort Vedkommende tiltræde det forelagte Forslag.

Tholstrup: Fra Retsforbundets Side kan vi ikke give Tilslutning til Forlængelse af denne Lov. Vor Stilling er ikke alene dikteret af vort kendte principielle Standpunkt, men vi mener ogsaa, at Afgiften virker hemmende paa Produktionen og derfor modvirker det, man fra officiel Side har udtrykt Ønske om: øget Eksport, fremkaldt ved øget Produktion, mindre Forbrug og mindre Omkostninger.

Produktionens Forøgelse og Bespareser i Omkostningerne opnaas kun ved at anvende mere produktive og mere økonomiske Midler i Produktionens Tjeneste. Det er derfor nedslaaende, at Regeringspartiet, hvoriblandt der ellers er en Række praktiske Folk, som selv om de har siddet her i Tinget i en Aarrække, vel ikke helt har mistet Kontakten med det praktiske Liv, kan gaa ind for et Lovforslag som dette, saa meget mere som Lovforslaget er i direkte Modstrid med Partiets Valgløfter i 1945, og saa meget mere som dette Parti i aarevis har fremhævet Skævheden i Forholdet mellem de to Pristal, nemlig det Pristal, som gælder for Landbrugets Salgsvarer, og det, som gælder for de Varer, som Landbruget køber. Forskellen fremkommer netop ved, at Omkostningerne i mange Tilfælde er kunstigt opskruet, som f. Eks. ved Benzinskatten, der fordyrer Transporten, først og fremmest af Landbrugets Varer, fordi det er Landbruget, der lægger Beslag paa Hovedparten af Landets Transportmidler til Kørsel af Gødningsskalk, Drænrør, Kunstgødning og Foderstoffer, Kørsel af Korn og Sukkerroer, Mælk og Slagtedyr, Kørsel af Brændsel og Mejeriprodukter til og fra Mejerierne. Billig Transport er en Livsbetingelse for Landbruget mere end for noget andet Erhverv i dette Land. Til Erhvervsformaal anvendes der normalt 400 Mill. l. Benzin, og der er for mig ingen Tvivl om, at mindst Halvdelen heraf anvendes til Transporter vedrørende Landbruget, det vil sige, at Landets 200 000 Landbrugere direkte eller indirekte betaler de 20 Mill. Kr. af denne midlertidige Forhøjelse af Benzinskatten eller gennemsnitlig 100 Kr. pr.